

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3306/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja, i Nikoline Mišković, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom OLEUM ARBOS d.o.o., Šišan, OIB 92445851053, Ulica Giordana Dobrana – Via Giordano Dobran 63, kojeg zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbi Ivana Kaduma, vl. OPG IVAN KADUM, OIB 32995474372, Poreč, Anke Butorac 2, kojeg zastupa punomoćnica Jelena Kadum, odvjetnica u Poreču, izjavljenoj protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-104/2026-23 od 13. srpnja 2026. u točkama I., XI. i XII. izreke, u sjednici vijeća održanoj 26. kolovoza 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba Ivana Kaduma, vl. OPG IVAN KADUM, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-104/2026-23 od 13. srpnja 2026. u točkama XI. i XII. izreke.

II. Odbacuje se kao nedopuštena žalba Ivana Kaduma, vl. OPG IVAN KADUM, u dijelu kojim pobija rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-104/2026-23 od 13. srpnja 2026. u točki I. izreke.

Obrazloženje

1.1. Pobijanim je rješenjem u točki I. izreke prvostupanjski sud utvrdio tražbine vjerovnika, navedenih pod rednim brojevima 1. do 10. prema dužniku pozivom na odredbu članka 47. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) uz obrazloženje da se radi o tražbinama koje nisu osporili dužnik, povjerenik niti koji od vjerovnika.

1.2. Nepobijanim točkama II. do X. izreke odlučeno je o osporenim tražbinama od strane dužnika ili povjerenika i o upućivanju na pokretanje parnice.

1.3. U točki XI. izreke odlučeno je da se neće ispitivati tražbina vjerovnika IVAN KADUM OPG, OIB 32995474372, Anke Butorac 2, Poreč uz obrazloženje da žalitelj nije podnio prijavu tražbine na način koji propisuju odredbe članaka 34. i 36. SZ-a već usmeno na ročištu 9. srpnja 2026., a tek nakon što je to ročište održano istoga dana popodne podnio je prijavu Financijskoj agenciji na propisanom obrascu. Prvostupanjski je sud zaključio da usmena izjava na ročištu ne proizvodi pravni učinak prijave tražbine i da takvu tražbinu sud nije ovlašten ispitivati u smislu odredaba članaka 47. i 48. SZ-a, neovisno o činjenici da je dužnik njegovu tražbinu naveo u prijedlogu i povjerenik priznao, a na istom je ročištu dužnik naveo da povlači prijedlog u dijelu koji se odnosi na žaliteljevu tražbinu. Prvostupanjski je sud utvrdio da se ta tražbina ne smatra urednom i pravodobnom prijavom tražbine u ovom predstečajnom postupku, niti u dijelu u kojem je iznesena usmeno na ispitnom ročištu, niti u dijelu u kojem je naknadno prijavljena pisanim podneskom FINA-i.

1.4. U točki XII. izreke prvostupanjski sud odbacio je osporavanje tražbine vjerovnika TRAPAN BRUNO OPG, Šišan, Ulica Giordana Dobrana 63, OIB 76255207539, od strane žalitelja IVAN KADUM OPG, OIB 32995474372, Anke Butorac 2, Poreč, uz obrazloženje da žalitelj nije imao status vjerovnika pa nije tražbinu mogao valjano osporiti.

2. Protiv rješenja žalbu je podnio Ivan Kadum, vl. OPG IVAN KADUM, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava ne osporavajući da nije pravovremeno podnio prijavu tražbine. Ponavlja da ima status poznatog vjerovnika jer je njegovo potraživanje, o kojem je i ranije vođen postupak, dužnik naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka. Pozivajući se na stav ovog suda izražen u odluci poslovni broj PŽ-1431/2026 navodi da, neovisno o zakonskim izmjenama, sud nije mogao odbiti ispitivanje njegove tražbine te da tumačenje odredbe članka 36. stavka 6. SZ-a na način kako je to obrazložio prvostupanjski sud predstavlja pretjerani formalizam čime mu je povrijeđeno pravo na sudjelovanje u predstečajnom postupku, a što nije svrha tog postupka. Predlaže preinačiti ili ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. U odnosu na odluke iz točaka XI. i XII. izreke žalba nije osnovana, a u odnosu na odluku iz točke I. izreke žalba nije dopuštena.

5. Navedeno rješenje je u pobijanom dijelu (članak 51. SZ-a) ispitano na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) u vezi s odredbama članka 381. ZPP-a i članka 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Nije sporna odlučna činjenica da žalitelj nije svoju tražbinu prijavio na zakonom propisani način i u propisanom roku. Ovaj sud u potpunosti prihvaća

obrazloženje prvostupanjskog rješenja u točkama 3. do 6. obrazloženja i nema potrebe ponavljati izneseno.

7. Ponovno se ističe da je Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22; dalje: Novela SZ/22), u cijelosti izmijenjena dotadašnja odredba članka 39. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17). Ranije važećom odredbom članka 39. citiranog Stečajnog zakona bilo je propisano da ako vjerovnik nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, tražbina navedena u prijedlogu smatra se prijavljenom tražbinom. Dakle, postojala je predmnijeva da je tražbina prijavljena i onda kada ju je vjerovnik propustio prijaviti, ako ju je sam dužnik uvrstio u Popis imovine i obveza. Nasuprot tome, nakon što je 31. ožujka 2022. stupila na snagu Novela SZ/22, koja se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, sadašnja odredba članka 39. SZ-a glasi: „Vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku“. Dakle, nakon stupanja na snagu Novele SZ/22, više ne postoji zakonska odredba koja bi uz okolnost da je dužnik uvrstio tražbinu u Popis imovine i obveza vezala predmnijevu da je tražbina prijavljena. Navedeno podrazumijeva da je vjerovnik dužan sam prijaviti tražbinu na način i u rokovima propisanim u odredbi članka 36. SZ-a.

8. Pokretanje predstečajnog postupka isključivo je pravo dužnika u skladu s odredbom članka 25. SZ-a. Isto tako, sudjelovanje vjerovnika u predstečajnom postupku temelji se na načelu dobrovoljnosti. Pravo je vjerovnika i odraz slobodne volje da sudjeluju u predstečajnom postupku, ali ne i obveza. Vjerovnici ne moraju sudjelovati u predstečajnom postupku, niti moraju prijaviti svoju tražbinu prema dužniku. Vjerovnik koji želi sudjelovati u predstečajnom postupku treba pravovremeno podnijeti prijavu tražbine, a time stječe određena prava i obveze, ali i snosi trošak sudjelovanja u postupku u skladu s odredbom članka 20. SZ-a.

9. Imajući u vidu sadržaj odredbe članka 36. stavka 6. SZ-a jasno je da će sud nepravovremenu prijavu tražbine odbaciti kao nedopuštenu. U konkretnom je slučaju prvostupanjski sud pravilno zaključio da usmena prijava tražbine na ispitnom ročištu nije sukladna odredbi članka 36. stavka 1. SZ-a, a u tijeku ispitnog ročišta još nije raspolagao prijavom kako je propisana, jer je žalitelj tražbinu prijavio tek nakon održavanja ispitnog ročišta, pa je pravilno odlučio da se žaliteljeva tražbina neće ispitivati.

10. Nepravovremenim prijavljivanjem tražbine u predstečajnom postupku vjerovnik je izgubio pravo sudjelovanja u predstečajnom postupku, ali nije trajno, potpuno i nepovratno izgubio pravo na ostvarivanje svoje tražbine prema dužniku. Naime odredba članka 62. stavka 1. SZ-a glasi: „Potvrđeni plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima. Tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.“ Imajući u vidu da se predstečajni postupak mora okončati u ukupnom roku od 300 dana, zakonski rok od 21 dan za prijavu tražbine predstavlja svojevrsni izbor vjerovnika za sudjelovanje u postupku restrukturiranja,

što nije niti obveza niti dužnost vjerovnika, a niti podrazumijeva gubitak prava na ostvarivanje svoje tražbine, ali, za razliku od vjerovnika koji je svoju tražbinu prijavio i time iskazao volju za sudjelovanje u postupku, propuštanjem prijave u propisanom roku takav vjerovnik gubi pravo na sudjelovanje u predstečajnom postupku pa time i pravo na osporavanje tražbina drugog vjerovnika, kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud i odbacio žaliteljevo osporavanje tražbine drugog vjerovnika u točki XII. izreke.

11. Prema odredbi članka 115. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, suci sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava. Odluka ovog suda je pojedinačni pravni akt u jednom konkretnom predmetu. Stoga se žalitelj neosnovano poziva na odluku ovog suda poslovni broj PŽ-1431/2026-2 od 15. travnja 2026. kojom je sud prihvatio vjerovnikovu žalbu i ukinuo rješenje o odbačaju prijave tražbine u različitoj činjeničnoj situaciji.

12. Ovaj sud smatra da odbacivanje nepravovremene prijave, a u konkretnom slučaju neispitivanje tražbine, u predstečajnom postupku ne predstavlja pretjerani formalizam niti povredu prava na pristup sudu iz članka 29. Ustava Republike Hrvatske, budući da je zakonodavac u odredbi članka 62. stavka 1. SZ-a izričito osigurao materijalnopravni kontinuitet i mogućnost namirenja neprijavljenih tražbina vjerovnika nakon zaključenja predstečajnoga postupka u skladu s potvrđenim planom restrukturiranja. Slijedom navedenoga, vjerovnik nije trajno lišen svojih imovinskih prava, već je isključivo zbog vlastitog propusta izgubio pravo sudjelovanja u hitnom predstečajnom postupku, čije bi vraćanje u „prijašnje stanje“ izravno ugrozilo rok od 300 dana trajanja postupka i nanijelo nesrazmjernu štetu dužniku te svim urednim vjerovnicima.

13. U praksi Europskog suda za ljudska prava, primjerice Merćep protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br. 47880/20), zauzeto je stajalište da pretjerani formalizam, koji onemogućava sudsku zaštitu prava, može predstavljati povredu prava na pristup sudu. Time nije dovedeno u pitanje da se zakonom propisane rokove mora poštovati niti se propisani rokovi mogu smatrati pretjeranim formalizmom, a pogotovo u situaciji kada vjerovnik nije potpuno izgubio pravo da ostvaruje svoju tražbinu.

14. Budući da nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti razlozi na koje u žalbi ukazuje žalitelj valjalo je potvrditi pobijano rješenje u točkama XI. i XII. izreke.

15. Prema izričitoj odredbi članka 51. stavka 1. SZ-a pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima dužnik i svaki vjerovnik u dijelu koji se odnosi na njegovu prijavljenu tražbinu i tražbinu koju je osporio. S obzirom na ranije navedeno žalitelj nije sudionik u ovom predstečajnom postupku pa tako nije ovlašten niti osporavati tražbinu drugog vjerovnika. Stoga njegova žalba protiv odluke iz točke I. izreke nije dopuštena jer nema status osporavatelja tražbine drugog vjerovnika.

16. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja sukladno ovlaštenju sadržanom u odredbi članka 366. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a.

Zagreb, 26. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Jelena Čuveljak

Broj zapisa: **9-3088c-2d84f**

Kontrolni broj: **031c6-875d7-14a4a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.